तेषां मध्यगता साध्वी पत्युः पादार्पितेक्षणा ।
साक्षादिव तपःसिद्धिर्बभासे बह्वरुन्धती ॥ ११ ॥
तामगौरवभेदेन मुनींश्चापश्यदीश्वरः ।
स्त्री पुमानित्यनास्थैषा वृत्तं हि महितं सताम् ॥ १२ ॥
तद्दर्शनादभूच्छम्भोर्भूयान्दारार्थमादरः ।
क्रियाणां खलु धर्म्याणां सत्पत्न्यो मूलसाधनम् ॥ १३ ॥
धर्मेणापि पदं शर्वे कारिते पार्वतीं प्रति ।
पूर्वापराधभीतस्य कामस्योच्छ्वसितं मनः ॥ १४ ॥
प्रथमे मुनयः सर्वे मानयित्वा जगद्गुरुम् ।
इदमूचुरनूचानाः प्रीतिकण्टकितत्वचः ॥ १५ ॥
यद्ब्रह्म सम्यगाम्नातं यदग्नौ विधिना हुतम् ।
यच्च तप्तं तपस्तस्य विपक्वं फलमद्य नः ॥ १६ ॥

---

11. In eorum medio eximie splendebat Arundhatis casta, oculis in mariti pedes defixis, ac si ipsa castigationum consummatio in conspectum veniret.

12. Hanc et sapientes illos sine ullo venerationis discrimine adspexit Sivas: utrum sit femina an vir, haec consideratio nihil valet; factum enim magni aestimatur a bonis.

13. Qua conspecta Sivae desiderium uxorem ducendi augebatur: nam bonarum actionum peragendarum praecipuum subsidium sunt bonae uxores.

14. Cum igitur Sivas officio etiam commoveretur, ut operam daret circa Párvatim, Kámae animus, priore offensione timidus, respiravit.

15. Primi anachoretae omnes, mundi patrem venerati, *Vedarum* gnari, dum cutis eorum prae gaudio horrebat, sic locuti sunt:

16. ,,Quod verbum divinum studiose legimus, quod rite igni sacrificavimus, ,,quodque castigationes nobis infliximus, eius hodie fructus nobis maturuit;